

Księga Daniela - numer szesnaście

Symbole

Jeff Pippenger

2023-12-11

Zanim zajmiemy się trzecim rozdziałem Księgi Daniela, rozważymy pewną symbolikę proroczą, która może pozwolić nam pełniej zrozumieć ten rozdział. Daniel, Hananiah, Mishael i Azariah są użyci przez Ducha Świętego, aby reprezentować określone symbole prorocze, w zależności od kontekstu, w jakim są używani. W pierwszym rozdziale ukazani są jako czterej godni mężowie, bez rozróżnienia, aż do końca rozdziału, gdzie Daniel jest przedstawiony jako obdarzony darem „rozumienia wszelkich widzeń i snów”.

A tym czterem młodzieńcom Bóg dał wiedzę i umiejętność we wszelkiej nauce i mądrości, a Daniel rozumiał wszystkie widzenia i sny. Daniel 1:17.

W pierwszym rozdziale, jako symbol „czterech”, reprezentują lud Boży w ostatnich dniach na całym świecie. „Cztery” jest symbolem oznaczającym zasięg ogólnoświatowy, a wszyscy prorocy mówią o ostatnich dniach. Czterej mężowie w pierwszym rozdziale reprezentują lud Boży ostatnich dni, a w wersecie siedemnastym po raz pierwszy zostaje wprowadzone rozróżnienie między Danielem a trzema mężami, co stanowi symbol „kombinacji trzech i jednego”.

Symbol „kombinacji trzech i jednego” jest wielokrotnie spotykany w natchnionym Słowie. Symbolizuje on różne prawdy, w zależności od kontekstu. Przedstawia historię poselstw trzech aniołów, które rozpoczęły się w „czasie końca” w 1798 roku i kończą się wraz z zamknięciem czasu łaski. Wszystkie trzy poselstwa były zawarte w ruchu pierwszego anioła, a po tym ruchu następuje czwarty anioł z osiemnastego rozdziału Apokalipsy, tworząc tym samym „kombinację trzech i jednego”.

W pewnych kontekstach może to oznaczać ruch poselstwa pierwszego anioła w historii millerystów oznaczony liczbą jeden, w połączeniu z ruchem poselstwa trzeciego anioła oznaczonym liczbą trzy. Zatem „kombinacja trzy-i-jeden” może być również przedstawiona jako „kombinacja jeden-i-trzy”. Symboliczna „kombinacja trzy-jeden” działa jako symbol zarówno wtedy, gdy jeden poprzedza trzy, jak i wtedy, gdy trzy poprzedza jeden. W piecu Nabuchodonozora, w trzecim rozdziale Księgi Daniela, najpierw widzimy trzech młodzieńców, a potem czwartego, podobnego do Syna Bożego.

A ci trzej mężowie, Szdrak, Meszak i Abed-Nego, wpadli związani do środka płonącego, ognistego pieca. Wtedy król Nabuchodonozor zdumiał się, pośpiesznie wstał, przemówił i rzekł do swoich doradców: Czyż nie wrzuciliśmy do środka ognia trzech związanych mężów? Odpowiedzieli i rzekli królowi: Prawda, o królu. On zaś odpowiedział i rzekł: Oto widzę czterech mężów rozwiązanych, przechadzających się pośrodku ognia i nic im się nie stało; a postać czwartego jest podobna do Syna Bożego. Daniela 3:23-25.

Nie ulega wątpliwości, że istnieje zarówno w pełni boski powód, jak i konkretny fakt historyczny, które wyjaśniłyby nam, dlaczego Daniel nie był obecny na ceremonii oddawania czci złotemu posągowi w rozdziale trzecim, ale jednym proroczym powodem jest to, że gdyby Daniel był obecny, zniweczyłby proroczą symbolikę zestawienia trzech i jednego w ognistym piecu. U Gedeona było to: Gedeon i jego trzy oddziały po stu mężczyzn. Chrystus często był z trzema uczniami.

A po sześciu dniach Jezus wziął Piotra, Jakuba i Jana, jego brata, i zaprowadził ich osobno na wysoką górę; i przemienił się wobec nich; a Jego twarz zajaśniała jak słońce, a Jego szaty były białe jak światło. Mateusza 17:1, 2.

Jeden i trzy, albo trzy i jeden; to ten sam symbol, bo wszystkie one przedstawiają jakiś proroczy element dni ostatecznych, a dni ostateczne są dniami sądu. Dni sądu rozpoczęły się w 1798 roku, wraz z ogłoszeniem, że sąd śledczy rozpocznie się 22 października 1844 roku. A dni sądu trwają aż do chwili, gdy ludzki czas łaski zacznie się zamykać wraz z rychło nadchodzącą ustawą niedzielną, gdy Boże sądy wykonawcze się rozpoczną i będą się stopniowo nasilać, aż czas łaski całkowicie się zamknie i nastąpi siedem ostatnich plag. W historii pieca Nabuchodonozora trzech młodzieńcy, do których następnie dołączył Chrystus, stanowią sztandar. Podczas poświęcenia złotego posągu obecne były wszystkie narody tworzące imperium Nabuchodonozora.

I wzniesie znak dla narodów z daleka i zagwiżdże na nie z krańców ziemi: a oto przyjdą szybko, prędko. Izajasza 5:26.

Siedemdziesiąt lat niewoli Daniela to kolejny istotny symbol, który należy rozpoznać, i jest on wielokrotnie spotykany w natchnionym Słowie. Okres od Jojakima do Cyrusa stanowi rzeczywiste siedemdziesiąt lat niewoli Daniela. W Drugiej Księdze Kronik siedemdziesiąt lat przedstawia okres, w którym ziemia odpoczywała i cieszyła się swoimi sabbatami. W 23. rozdziale Księgi Izajasza siedemdziesiąt lat przedstawia historię Stanów Zjednoczonych od roku 1798 aż do prawa niedzielnego, i tym samym przedstawia także równoległe dzieje rogu republikanizmu oraz rogu prawdziwego protestantyzmu. Siostra White zestawia siedemdziesiąt lat z tysiącem dwustu sześćdziesięcioma latami papieskich ciemnych wieków.

"Dziś Kościół Boży jest wolny, by doprowadzić do pełnego wypełnienia Boży plan zbawienia zagubionej ludzkości. Przez wiele stuleci lud Boży doświadczał ograniczenia swoich wolności. Głoszenie czystej ewangelii było zakazane, a na tych, którzy ośmielili się nie podporządkować nakazom ludzi, spadały najsurowsze kary. W konsekwencji wielka moralna winnica Pana była niemal całkowicie nieuprawiana. Lud był pozbawiony światła Słowa Bożego. Ciemność błędu i zabobonu groziła zatarciem poznania prawdziwej religii. Kościół Boży na ziemi pozostawał w niewoli przez ten długi okres bezlitosnych prześladowań równie rzeczywiście, jak synowie Izraela byli trzymani w niewoli w Babilonie w okresie wygnania." Prorocy i królowie, 714.

Gdy zrozumie się, że w sensie symbolicznym siedemdziesiąt lat oznacza także tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat Ciemnych Wieków, wówczas obrazy "trzech i pół roku", "czterdziestu dwóch miesięcy" oraz "czasu, czasów i połowy czasu", które symbolicznie przedstawiają Ciemne Wiekі, poszerzają znaczenie i zastosowanie symbolicznych siedemdziesięciu lat.

W Księdze Daniela siedemdziesiąt lat jest określone jako okres od wzmocnienia pierwszego poselstwa aż do sądu. Ten okres występuje w każdym świętym ruchu reformy i w ten sposób siedemdziesiąt lat reprezentuje inne linie prawdy, które nie akcentują elementu czasu, lecz odnoszą się do celu tego okresu. Na przykład okres siedemdziesięciu lat jest przedstawiony przez Malachiasza jako okres, w którym posłaniec przymierza oczyszcza synów Lewiego. Siostra White powiązała oczyszczenie Lewitów u Malachiasza z dwoma oczyszczeniami świątyni dokonanymi przez Chrystusa. Ten sam okres to czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy. Jest to także okres, w którym stopniowo wylewany jest późny deszcz. Ten sam okres jest również czasem próby obrazu bestii, który prowadzi do znamienia bestii. Okres ten jest także proroczym "dniem przygotowania", który prowadzi do prawa niedzielnego, które jest również "dniem sabatu". Okres ten zawiera czasy rozproszenia i czasy zgromadzenia, które oba są elementami "siedmiu czasów".

W Księdze Daniela Jojakim jest symbolem wzmocnienia pierwszego poselstwa. W odniesieniu do dwóch królów, którzy następują po nim, jest po prostu pierwszym z trzech aniołów, którzy prowadzą do sądu i na nim się kończą. Cyrus jest symbolem nie tylko ustawy niedzielnej, ale jest również „znakiem” wybawienia. Daniel jest elementem układu trzech i jednego, a także częścią czterokrotnej ogólnoświatowej reprezentacji ludu Bożego. Daniel jest też symbolem posłańca Eliasza i typem Jana w Księdze Objawienia. Jest także symbolem tych, którzy otrzymują pieczęć Boga. Imię „Daniel” znaczy „sędzia Boży” lub „Bóg sądu”, dlatego jest symbolem sądu, a także Laodycei, gdyż Laodycea znaczy „lud osądzony” lub „lud podlegający sądowi”. Sąd nad Laodyceą jest ostatecznie oparty na ich odrzuceniu poznania, które zostało odpieczętowane w Księdze Daniela.

Nabuchodonozor jest symbolem zarówno republikańskiego, jak i prawdziwie protestanckiego rogu Stanów Zjednoczonych, a także symbolem Stanów Zjednoczonych od ich początku aż do końca. Gdy dochodzimy do rozdziałów czwartego i piątego Księgi Daniela, odkrywamy, że Nabuchodonozor przedstawia „czas końca” w roku 1798, a Belsazar przedstawia ustawę niedzielną. Nabuchodonozor stał się pod koniec „siedmiu czasów” kary nawróconym, podobnym do baranka władcą, lecz jego syn ostatecznie przemawia jak smok tuż przed swoim zniszczeniem.

„Do ostatniego władcy Babilonu, podobnie jak w typie do jego pierwszego władcy, dotarł wyrok Boskiego Strażnika: «Królu, ... tobie to powiedziano; królestwo zostało ci odebrane.» Daniel 4:31.” Prorocy i królowie, 533.

Pierwszy rozdział Księgi Daniela przedstawia historię ruchu millerowskiego od 11 sierpnia 1840 roku aż do 22 października 1844 roku. Przedstawia także okres od 11 września 2001 roku aż do ustawy niedzielnej. Przedstawia także pierwsze z trzech anielskich poselstw, które również stanowią drugi proroczy symbol historii Stanów Zjednoczonych od 1798 roku aż do ustawy niedzielnej.

Być może najważniejszym aspektem pierwszego rozdziału Księgi Daniela jest to, że jest on pierwszą rzeczą wspomnianą w proroczej księdze, na którą składają się razem Księga Daniela i Księga Objawienia. Jest pierwszym z trzech proroczych sprawdzianów, które badacz proroctw musi opanować. Jest tym, co trzeba „zjeść”, aby zdać kolejne sprawdziany.

We Wczesnych Pismach, jak już więcej niż raz cytowano w tych artykułach, siostra White w jednym akapicie wskazuje trzystopniowy proces próby w historii Chrystusa, a w następnym akapicie wskazuje trzystopniowy proces próby w dziejach millerystów. Wskazuje, że ci z czasów Chrystusa, którzy odrzucili poselstwo Jana, nie mogli odnieść korzyści z nauk Jezusa. Z kolejnego akapitu wynika dla każdego, kto chce to dostrzec, że pierwszym testem dla millerystów był William Miller, o którym siostra White stwierdza, że był typologicznie przedstawiony zarówno przez Jana Chrzciciela, jak i przez Eliasza. Ci dwaj świadkowie pierwszej próby potwierdzają, że pierwszy rozdział Daniela jest poselstwem Eliasza. Jeśli rozdział pierwszy zostaje odrzucony, nie można odnieść żadnej korzyści z rozdziałów drugiego i trzeciego.

W swoich odpowiednich dziejach Jezus i drugi anioł następowali po Janie Chrzcicielu i pierwszym aniele. Po Jezusie nastąpił sąd krzyża, a trzeci anioł pojawił się, gdy rozpoczął się sąd śledczy. Rozczarowanie uczniów przy krzyżu jest typem wielkiego rozczarowania z 22 października 1844 roku. Pierwszy rozdział Księgi Daniela jest Eliaszem, przedstawionym w osobach Jana Chrzciciela i Williama Millera, ale nie można go oddzielać od rozdziałów drugiego i trzeciego. Razem te rozdziały stanowią ewangelię wieczną, która jest zawsze trzystopniowym proroczym poselstwem próby, które wyłania, a następnie oddziela dwie klasy czcicieli. Dlatego, gdyby te trzy rozdziały zostały oddzielone, byłaby to inna ewangelia.

Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba głosili wam inną Ewangelię niż tę, którą wam głosiliśmy, niech będzie przeklęty. Jak powiedzieliśmy już wcześniej, tak i teraz znowu mówię: jeśli ktoś głosi wam inną Ewangelię niż tę, którą przyjęliście, niech będzie przeklęty. Galatów 1:8, 9.

Pierwszy rozdział Księgi Daniela przygotowuje drogę dla posłańca przymierza, który nagle przychodzi do swojej świątyni, a także przedstawia głos wołającego na pustyni. Pustynia jest ukazana jako okres rozproszenia, w którym świątynia i zastęp są deptane. W pierwszym rozdziale Daniel znajduje się na pustyni, w rozproszeniu i zniewoleniu. Poselstwo pierwszego rozdziału przygotowuje drogę poselstwu rozdziału drugiego, gdzie Chrystus oczyszcza i zawiera przymierze z synami Lewiego. Synowie Lewiego są określani jako symbol wybranego ludu Bożego, ponieważ wiernie stanęli u boku Mojżesza podczas kryzysu związanego ze złotym posągiem Aarona, a trzeci rozdział Daniela jest również kryzysem złotego posągu.

Szadrak, Meszak i Abed-Nego są jak Lewici, którzy zostali uprzednio oczyszczeni przed próbą „obrazu bestii” — złotego bożka. Podczas ceremonii Nabuchodonozor zapewnia orkiestrę, nierządnicą z Tyru śpiewa pieśni, a odstępczy duchowy Izrael oddaje pokłon, po czym tańczy nago w rytm muzyki wokół złotego bożka.

Księga Daniela i Księga Objawienia stanowią jedną księgę, a Chrystus jako Alfa i Omega teraz odpieczętowanie księgi, która przedstawia Objawienie Jezusa Chrystusa. Pierwszą prawdą, którą umieszcza w tej księdze, są poselstwa trzech aniołów. Pierwsze trzy rozdziały Księgi Daniela stanowią poselstwa trzech aniołów. Prawdy związane z tymi poselstwami w czternastym rozdziale Objawienia zostają doprowadzone do pełni, gdy rozpozna się, że po raz pierwszy zostały wspomniane w pierwszych trzech rozdziałach Daniela. W Objawieniu 14 są one określone jako

odwieczna ewangelia i lecą po niebie, w ten sposób wskazując na poselstwo przedstawiane całemu światu w dniach ostatecznych. W pierwszych trzech rozdziałach Daniela zilustrowane jest doświadczenie mężczyzn i kobiet, którzy niosą to poselstwo światu. Objawienie 14 to zewnętrzna linia prawdy, która za pomocą symboli przedstawia poselstwo trzech aniołów. Odwieczna ewangelia i poselstwo każdego z trzech aniołów zostają doprowadzone do pełni przez wewnętrzną linię prawdy przedstawioną w pierwszych trzech rozdziałach Daniela.

Pierwsze trzy rozdziały ukazują wiele wspaniałych prawd, a jedną z nich jest to, że trzy przesłania stanowią trzyetapowy proces testowania: najpierw test dietetyczny, potem test wizualny, a następnie test lakmusowy. Z pewnością istnieją inne sposoby nazwania tych trzech testów, ale te nazwy można łatwo dostrzec w rozdziale pierwszym, a następnie ponownie w rozdziałach od pierwszego do trzeciego. Trzy rozdziały należy postrzegać łącznie jako jeden symbol.

Pierwsze i drugie poselstwo zostały ogłoszone w latach 1843 i 1844, a obecnie trwa ogłaszanie trzeciego; lecz wszystkie trzy poselstwa nadal mają być głoszone. Jest teraz tak samo niezbędne jak kiedykolwiek wcześniej, aby były powtarzane tym, którzy szukają prawdy. Piórem i słowem mamy głosić te poselstwa, ukazując ich porządek oraz zastosowanie prorocत्व, które prowadzą nas do poselstwa trzeciego anioła. Nie może być trzeciego bez pierwszego i drugiego. Te poselstwa mamy przekazywać światu w publikacjach, w przemówieniach, ukazując na linii historii proroczej rzeczy, które były, i rzeczy, które będą. Wybrane poselstwa, tom 2, 104, 105.

Nie ma znaczenia, czy między rzeczywistym przebiegiem wydarzeń opisanych w rozdziałach drugim i trzecim minął tylko jeden dzień, jeden tydzień, czy dwadzieścia lat; rozdziały te symbolicznie przedstawiają stopniowe poddawanie trzem próbom. Nabuchodonozor był olśniony i zdumiony, że Bóg przez proroka Daniela mógł poznać jego sen i udzielić tak trafnej interpretacji snu, że nie dało się jej rozumieć inaczej niż jako prawdę. Jednak w rozdziale trzecim Nabuchodonozor nie zdał drugiej próby z rozdziału drugiego, gdyż postanowił postawić swoje pyszne ludzkie pragnienie ponad cudowne objawienie mocy Boga, które ukazało boskie znaczenie tajemnego snu.

Wznosząc złoty posąg w trzecim rozdziale, oblał trzeci test lakmusowy. Szdrak, Meszak i Abednego zdali test lakmusowy. Nebukadnezar otrzymał zamię bestii, a ci trzej mężowie otrzymali pieczęć Boga. Pierwsze trzy rozdziały Księgi Daniela należy rozumieć w kontekście trzech aniołów z czternastego rozdziału Apokalipsy. Chociaż te trzy rozdziały są proste, tak jasne, że powszechnie używa się ich jako opowiadań dla chrześcijańskich dzieci, to jednak stanowią, być może, najgłębsze trzy rozdziały w Słowie Bożym.

W następnym artykule przejdziemy do rozdziału trzeciego Księgi Daniela.

"Pycha i ucisk widoczne w postępowaniu pogańskiego króla, Nabuchodonozora, już się przejawiają i nadal będą się przejawiać w naszych dniach. Historia się powtórzy. W tej epoce próba będzie dotyczyć przestrzegania Sabatu. Niebiański wszechświat widzi, jak ludzie depczą prawo Jehowy, czyniąc pamiątkę Boga, znak między Nim a Jego ludem zachowującym przykazania, rzeczą nic nieznaczącą, godną pogardy, podczas gdy rywalizujący Sabat zostaje

wywyższony, jak wielki złoty posąg na równinie Dura. Ludzie podający się za chrześcijan wezwą świat do przestrzegania tego fałszywego Sabatu, który ustanowili. Wszyscy, którzy odmówią, zostaną objęci uciskowymi prawami. To jest tajemnica nieprawości, zamysł szatańskich mocy, wprowadzany w czyn przez człowieka grzechu." Instruktor Młodzieży, 12 lipca 1904.